

ПЕРЕДПАТА на „РУСЛАНА“

вносити: в Австрії:
на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границю:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний деньник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми верце і віра руска“. — З Русланових польвів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакция, адміні-
страция і експедиция „Руслана“
при ул. Хмельовского ч. 15, II
поверх. Експедиция місцева
в Агенції Соколовского ул. Я-
гайлоньска ч. 3.

Рукописи звертає ся лише в
попередню застору.

Рекламації лише неопечатані
вільні від порта. — Оповістки
звичайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надіола-
нім“ 40 сот. Подяки і приватні
донесеня по 30 сот. від стрічки.

Сербія визиває!

(X) Війна в Туреччию на Балкані по-
кінчена, мирові умовини уложені а балкань-
ські союзники, хоч не всі радо, але таки бу-
ли приневолені піддати ся напорови Європи і
волі Грея в Лондоні до підпису тих умовин.
Здавало би ся отже, що тим способом щезає
страшна кара війни, котра стояла стілько
людських жертв, стілько проливу людської кро-
ви, стілько майна і добитку і тепер настане
доба мирної праці для відродіння балканьських
народів. Одначе, хто ближше вглядав у жите
і вдачу балканьських народів, котрі перевели
сю страшну визвольну боротьбу з Османь-
ською державою, міг наперед уже сподівати
ся, що о поділ здобичі почнуть ся нові за-
взяті суперечки настане між союзниками ро-
встрій і ворожнеча, котра може наново роз-
трити пожарище, на котрім уже в попелі по-
гасали останки воєнного жару.

Взаємини між Болгарією з одного, а
Сербією і Грецією з другого боку заострили
ся так, що оружна розправа між сими бал-
каньськими союзниками стає неминучою, а се
може довести до нового заколоту в Європі,
наколи це в останній хвилі не поведе ся Ро-
свї здержати за руки тих, котрих нахабність і
бундючність она піддувала беззастанно про-
тягом цілого балканьского переселеня.

В сербській скупштині міністер-предсїдник
Пасич, керманіч політики Караджорджевичів
на запит одного з послів дав обемисте по-
ясненє міжнародного положеня, котре є пря-
мим визивом передовсім Болгарії а відтак
Австро-Угорщини й Європи. В его виводах не-
наче в зеркалі відбиває ся та нахабність і
бундючність Сербії і ціла вдача сербского
керманіча та характер его політики. Виводи
его є збірником погроз і визивань на всі бо-
ки а особливо з незвичайними наругами
звертають ся они проти нашої монархії, ко-
трий іменем всіх балканьських народів запо-
відає неприязне становище. Хоч справа пів-
нічної і північно-східної границі альбаньскої
уже усталена амбасадорами, а балканьський
союз був приневолений згодити ся на сю
ухвалу льондонську, Пасич виступає проти
того, неначе би се нікого не обовязувало і
домагає ся поправок по своїй думці та на
случай невдоволеня сербским домаганям за-
повідає наперед уже довголітній заколот на
Балкані в будучині. Всі отже довгомїсячні пе-
реговори в Лондоні, нечувані жертви прине-
сені в тім часі для обезпечки європейского
мира, все те має бути по волі Пасича знівече-
чене, бо з его виводів випливає, що Сербія
не думає признати ухваленого амбасадорами
нового ладу на Балкані, хоч дала на се під-
пис свого відпорушника, а буде вважати при-
гідної хвилі, щоби вдоволити своїм за-
багам.

При таких становищі Сербії супроти по-
станов амбасадорів і підписаних сербским від-
поручником умовин мира не можна чудувати
ся, наколи Сербія зриває договір заключений
із союзнаю Болгарією, підписаний самим міні-
стром предсїдником і домагає ся его цілко-
витої ревізії, щоби тим способом загорнути
велику частину болгарської Македонії. Виводи
Пасича в сербській скупштині викликали в Со-
фії незвичайно лихе враженє, а настрій в ці-
лій Болгарії звертає ся тепер проти Сербії,
всюди готовлять ся так, як перед починаю-
війни з Туреччиною, до відпору сербської на-
хабности. Болгарія, котра сподівала ся в по-
ясненю Пасича найти втихомирєнє, тепер зов-

сім розчарована і заведена в надїях, бо его
виводи перевиспили ще завзяті напасти серб-
ських загорільців в білгородських деньниках.
Погляди висловлені Пасичем про болгарський
народ і болгарську армію прямо вимірені на
знеславленє перед Європою, бо закидають
Болгарії перецінованє свого значеня, недо-
стачу спроможности і мають стати доказом
перед лицем Європи, що без помочи Сербії
Болгарія була би нічого не вдіяла, не здобу-
ла би Адрианополя і тому властиво не має
навіть права до посіданя Адрианополя і Тра-
кії, але в своїй уданій великодушности дома-
гає ся Пасич лише частини добичи.

Сербія бажає нібито удержати рівноваги
на Балкані і в тій цілі домагає ся областей,
котрі в договорі союзнім були определені яко
болгарські або спірні. Зовсім отверто каже Па-
сич, що Сербія хоче гледїти винагороди на
сходї за те, що втратила она в Альбанії че-
рез опір Австро-Угорщини. При тім додає, що
Сербія лише з приязни для Болгарії не до-
магала ся долини Вардару і Солуня, хоч Бол-
гарія мала їй приобїцяти в договорі службу
над Адриєю. Так само на здогад зазначає,
наچه договір союзний мав містити постано-
ви звернені проти нашої монархії, а що се
відпало, отже Сербія за се приневолена глє-
дїти винагороди на болгарских областях. Бол-
гарія сему всему рішучо заперечувала і хоті-
ла оповістити договір союзний, але сему
опирала ся Сербія.

Виводи міністра-предсїдника Пасича є
вельми грізним зворотом в сербській політиці
в нашрмі сербско-болгарської оружної розпра-
ви. Може бути, що це в рішачій хвилі по-
веде ся європейским державам довести до
отямленя Сербію, а особливо може вплине на
ню Росія, котра поносила би одвічальність
за заколот мира наслідком підсичуваня серб-
ської нахабности.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх
реставрациях, каварнях, торговлях і приєдну-
вати нам нових передилатників в кругах сво-
їх знакомих.

Передвиборчий рух.

Місячник „Міسیونар“ подає отсю статью,
котру подаємо у вїтках до відома нашій
суспільности:

Звідни бере ся біда і як єї зарадити?

Вибори до соїму чи до парламенту се
така важна справа, що мусимо нею доконче
заняти ся і в „Міسیونарі“. Вибори се не є
лиш якась політичне діло, але діло, котре
мусить обходити кожного чоловіка а особли-
во кожного католика. Нераз здає ся декому,
що як він буде голосувати на сего чи того
посла, то се байдуже. А однак сеєя гадка є
прямо небезпечна ба й незвичайно шкідлива
не тільки для цілої суспільности, але навіть
і для того самого виборця, що голосує. Чо-
му? Вважайте добре, а ми вам се розпо-
вімо.

Ми живемо в державі, де вські права
ухвалюють не цїсар або міністри, але власне
ті самі послі, котрих ми вибираємо. А звїсна
річ, які послі, такі і права, котрі они по-
ухвалюють. Як послами повиходять діти,
богачі і то ще й несумлінні, то що они по-
ухвалюють? Чи може такі права, які будуть
добрі для бідного чоловіка? Та де! Они бу-

дуть старати ся ухвалити такі права, які для
них самих найдогідніші, а ти бідний хлопе-
хоть скачи в воду, то їх нічо не обходить.
Послі ухвалюють всьлякі податки і коли по-
сли податків не ухвалять, то не можна тих
податків стягати. А як ухвалять, то чи може
то право буде лишень для послів а для дру-
гих то ні? Для всіх а вські! І хоч би хто ско-
вав ся в лісі, дебри, хоч би собі викопа-
в яму і в ямі сядїв гей яка кертиця, то і там
его дослідить око езекутника і там з него
стягнуть послїдну сїрачину за податок. Чи не
так? Ну, скажіть самі! А видите! А чому так?
Бо так ухвалили несумлінні послі! І чи мо-
же того право не спаде на того, що таких
дослів вибрав? Таж певно, що спаде, бо як
би виборці вибрали були ліпших послів, то ті
послі не були би ухвалили такого права. А
хтож сему винен? Виборці! Як то виборці?
Чи всі разом? Так, і всі разом і кождий з
осібна, хто лиш голосував на таких по-
слів.

Правда, що кождий з нас бажає собі, а-
би его урядники не переслїдували, аби его
шанували, аби з ним обходили ся по людски,
аби кождому вільно було забити дика, чи
яку там яншу шкідливу звїрюку, що єму ни-
щять засїв і т. п. Правда, що так? Правда,
що кождий з нас собі бажає, щоби ми мали
своїх руских учителів, рускі школи, руских
урядників, руских старостів, руских вїтїв,
руську повітову раду і т. д.? Правда, що так?
Правда, що кождий з нас собі жадає, щоби
міг легко дістати позичку на малый процент
а на довгу сплату? Правда, що кождий з нас
хоче, щоби наших дітей научувано сьв. като-
лицької віри, страху Божого, пошанівку для
старших, ремесла, купецтва, господарки ітд?
Правда, що кождий хоче, щоби як найменні
були податки і щоби тих податків не марно-
вано? Правда, що кождий з нас хоче, щоби
були добрі гостинці, щоби на них худібка не
калічила ся, а вози не ломили ся? Правда,
що ми бажаємо, щоби всі мали однакові
права і однакові обовязки? Правда, що ми
всі бажаємо, щоби так само діти платив по-
датки як і хлоп?

А тепер дивїть ся! Перший ліпший посї-
пава панський до хлопа тикає, дуркає, бе,
забиває і на него годї найти права.

Чому Русиня мають лиш 6 гімназій, а
Поляки аж 70? Чому рускі села не мають
учителів Русинів а лиш Поляків? Чому Ру-
сини не мають жадної школи 6-класової, ані
видїлової, ані промислової, ані університету,
а Поляки всьо? Чому не маємо ані одного
старости, ані одного президента суду, ані на-
віть своєї повітової ради, ані урядників судїв,
анї при намїсництві і т. д.? Чому всі банки
кравї, на котрі ми платимо і нашу кервані-
цю, є в руках Поляків і жидів? Чому Русини
не хотять дати догідної позички в бан-
ку, ані дров в камерального ліса? Чому у нас
такі погані дороги, яких нема нїгде в цілій
Австрії? Чому кождий Поляк має право бути
в намїсництві, в міністерстві, в судах і три-
буналах, а Русин ні? Га, чому?

Тому, бо нерозумні виборці за кєлишок
горівки, за гижки, за ковбасу, за пару юди-
них риньских не вибрали своїх чесних
Русинів католиків! Як би виборці не дали
се були задурити ані панам, ані підпанкам,
анї ріжним Юдам, то певно нині було би и-
накше. Але нерозумні виборці дали ся за-
страшити, перекупити, і повибирали на послів
Поляків, а ті знов поухвалювали собі такі
права, які самі хотїли, а ти, дурний Русине,
терпи тепер і обливай ся!

Обріхано нас у Відні перед Німцями і
іншыми народами, що ми не добрі люди, що
ми не є вірні Найяснійшому Панови, що ми
тягнемо до Москаля і т. д. А хто тому ви-
нен? Ті виборці, що вибрали не свого чолові-
ка на посла.

На жаль навіть польські Епископи, як по-
бачили, що тепер Русини мали дістати сякі
такі права в соїмі, наробили великого крику,
і через них не ухвалено добрих прав для на-
шого народу. За Епископами пішли Поляки
дїтичі зі східної Галичини і всьо пропало.
Чому пропало? Бо було за багато польських
послів а мало Русинів. А чому мало? Бо ру-
ські виборці повибирали собі таких Поляків а
не вибрали Русинів! Се одно.

А тепер друга справа. Як посол хоч би
і Русин, несумлінний, то він гірш нечесного
Поляка. Чому? Бо як Поляк щось на Русина
скаже, то се не дивниця, бо они все на нас
ріжне говорили, але як Русин на Русинів ки-
не клевету, то тоді всі скажуть: „О, то му-
сить таки бути правда, бо свій на своего не
бреше!“ Чуєте? А тепер слухайте дальше. От
вibraли собі нечесні Русини на посла Три-
льовского, радикала, котрий ані Бога, ані
Церкви католицької не тримає ся, але де ли-
ше може, там все йде проти Бога і проти
Церкви. Чи такий чоловік може доховати ві-
свому народови, если не доховав Богу? А
слухайте, що він зробив! Коли в парламенті
була мова про Босну, др. Трильовский ви-
ступив проти свого власного, рїдного народу,
проти Русинів і так нас змалював, як остан-
них лотрів, калвінів, Турків, які послїдних
дикунів. Він сказав, що наші старі воєки бу-
ли такі жостокі, що „розпїкували багнети і
так збиткували ся над Турками“.

Ся брехня на наш народ була так стра-
шна, що аж сам міністер Георгї став в обо-
роні руского народу. І через сю лож нароби-
нам Трильовский такого встиду, що до суду-
віку в него не обмисмо ся, а всі інші послі
так були через те люті на Русинів, що
від тоді не хотїли дати Русинам жадного
права.

Хтож сему винен? Певно, що Трильов-
ский! А ще хто? Ті всі, що его вибрали по-
слом. А чому Трильовский так зробив? Бо
він радикал, що не вірить ані в Бога, ані в
Матір Божу, ані в католицьку Церкву.

А третя річ. Послі можуть ухвалити або
добрі права або безбожні. От наприклад в
Стирії ухвалили, щоби дітий не вчили в
школі св. віри! А от в парламенті хотять у-
хвалити таке право, щоби шлюбу не дав
сьвященник в церкві, але вїт в канцелярії а
крім того, щоби чоловік міг нагнати жінку а
взяти собі другу, яку сам хоче а знов жінка,
щоби могла покинути чоловіка і жити в дру-
гим, хоч би навіть і з жидом. А хто се хоче
ухвалити таке безбожне право? Радикали, со-
циалїсти, жиди і вські недовіркі!

Ну щож ви на се скажете католицькі Ру-
сини? Чи ви на се пристанете? Ніколи в світі!
А коли на се не пристаєте, то що маєте
робити? Що? Не вибрати на посла ані од-
ного Поляка, ані одного радикала, ані одного
жйда, ані одного социалїста. А кождо? Ли-
шень щирого Русина-Українця і то такого, що
є заравом щирим і вірним католиком. А якби
який кандидат на посла хоч і Русин але не
католик, так такого гонїть від себе на чотири
вітри і нехай нікто на него не дасть ані одво-
го голосу. Нехай нікто не важить ся голосо-
вати на того, що є ворогом нашого народа і
нашої сьв. катол. віри. Се не буде з нашої
сторони жадною ненавистю проти других,

але лишень сповнене сьвятого обов'язку, котрий нам наказує стати в обороні свого рідного народу а передусім нашої сьв. католицької віри а варазом не допустити до того, щоби і віра і обряд і народність понесли яку шкочу.

Через те ми не відбираємо другому его права, але боронимо свого. Нехай собі вибирають Поляків Поляки — се їх право, але нехай і Русин католик вибирає Русина католика, бо до сего ми маємо право. І если Поляк відбирає Русинowi его посольський мандат, то він так само поступає як той, що другого обдирав з его сорочки. Ми чужого не бажаєм. Нехай Г. Бог дає всім як найліпше, ми їм сего не позавидуємо, але знов домагаємо ся на підставі всякого закона і Божого і людського, щоб і нам ніхто не відбирав нашого права. Проте це раз остерігаємо всіх наших земляків: Не голосуйте аві на радикала, аві на соціяліста, аві на жидка, аві на Поляка, аві на москвофіла, бо інакше зділаєте тяжку кравду своему власному народови! В кого католицьке серце бє, той най голосує лиш на чесного католика-Українця.

Пастирський лист нашого Епископату.

Пастирський лист нашого Епископату має появи́ти ся на другий тиждень. В четвєр відбувала ся у Екск. Митрополита дискусія над редакцією пастирського листа при участі всіх трох наших Владик.

Наші Владики стоять, як звично, на становищі прихильнім для компромісової реформи і не добачують в ній ніякої небезпеки для католицького. В сїм дусі є зредагований пастирський лист.

Народно-демократичні кандидатури.

Народний Комітет затвердив такі дальші кандидатури: на Борців о. Волод. Капустинського, на Станіславів Лазара Вяличука, на Турку Теод. Рожанковського.

„Громадський Голос“

вдарив на аларм, що „християнське гайвороне летить на жир“, себто, що сторонники христ. сусп. сторони хочуть кандидувати. З довгої лайки і моря інсинуацій проти нашого сторониства і проти станіславського Преосьв. Владика Григорія, виходить, що радикали хочуть бороти ся з нами як в кацаах і польськими шляхтичами, бо „вибір кількох християнських хрунів (!!!) був би великим моральним ударом для всього нашого опозиційного руху“. „Вони — каже Громадський Голос“ — ухвалили би ся до спільного українського клубу охайного і там вдеморалізували би (!) всю роботу, зробили би амін обструкційній тактиці клубу, котра була одним мудрим ділом сего клубу за останніх п'ять літ“. Тому звиває „Громадський Голос“ радикалів і народних демократів, щоби спільними силами бороли ся з християнськими суспільниками. І борють ся...

Радикальні кандидати.

Як звично, радикали поставили вже п'ятьох кандидатів (д-ра І. Макуха, д-ра К. Трильовського, С. Валіхновського, д-ра М. Лагодинського і П. Думку), а задумують ще поставити в округах: Снятин, Станіславів, Богородчани Городенка і Бучач по вїзді відпоручників з тих округів, який відбуде ся сими днями.

Крім того, як доносить „Гром. Голос“ порішено в Цішанівщині радикальну кандидатуру б. судії Ярослава Савчака.

На радикалах, які мають не сорішні апетити, готові збути ся слова з Цисьма сьвятого, що „богато ззваних, а буде (мають) мало іззраних“.

Новокурські москвофіли

відбули вчера свої збори у Львові при участі околo 100 учасників. На зборах явили ся православні агітатори Цимбал і Соловій, яким учасники устроїли грімку овацію; основне серцежно витали їх русофільські сьвященники, цілючись з ними.

По сій інтродукції розпочали ся збори. „Сладко, громко і внушетьельно“ говорив др. Дудикевич, аж всі учасники зборів прослеплялись. „Убідательно“ промовляв др. Сохацький.

На Чортківщину ставляють новокурські русофіли А. Марчака, вїйта з Білої. „Рада народова“ попре їх кандидатури і за 5 мандатів русофіли зобов'язали ся піти „лавою“ за всепольско-подоляцкими кандидатурами. Найва-

зв'язіше мають поборовати москвофіли християнських суспільників і народних демократів.

З державної ради.

На початку вчерашнього засідання палати послів міністер скарбу Залеский у відповідь на запит п. Ведри заявив, що правительство буде дозволяти на устроювання приватних лотерей, в котрих виграні складають ся з предметів, але лише під умовою, що предмет будуть виключно краєвого виробу. У відповідь на запит п. Фрідмана в справі опустів від зарібкового податку за 1913 рік, заявив міністер, що в поодиноких случаях будуть признані такі полєкші, а краєві власти одержуть відповідні вказівки. Вкінці подав міністер Залеский до відома, що закон про клясову лотерію одержав цїсарську санкцію.

В справі зміни правилника палати послів, яку порушив посол Рознер, забрав голос п. др. Е. Левицкий і заявив іменем українського клубу, що клуб доти не допустить до полагоди правилника, поки національна справа в Австрії не буде розв'язана. Лежить се не лише в інтересі Русинів, але всіх народів в Австрії, щоби народне представництво могло мати свободу рухів для протидїяння гнетови народностей. Русини мусять також заявити ся проти пропозиції провізора правилника, бо се має вийти в хосен фінансового пляну в осени, до чого Русини не можуть так довго допустити, поки соймава виборча реформа не буде в корисний спосіб полагоджена. Русини боять ся, що також і новий сойм не принесе реформи, тому сторонництво бесідника мусить виступити проти заострення правилника.

Пос. Дністрянський заявляє, що зміна правилника може наступити лише по думці засади береження прав національних меншостей. Новий правилник мусів би оперти ся на засаді народної самоуправи. Тимчасовий правилник приносить лише шкочу парламентарію і народам, тому також Русини заявляють ся проти него.

П. Василько вніс запит до председника палати в справі шпигунської афери полковника Редля.

Опісля наступила сварка між соціялістами а німецькими народовцями на тему, о що повинно ся питати председника, а о що ні — аж до покінчення засідання.

Слїдуюче засіданє палати у вторник о 11 год. рано.

Просимо відновити передплату.

Конець війни з Туреччиною.

Підписанє мирових прелїмінарів.

Вчера о год. 12.10 в полудне підписано мирові прелїмінари.

Близні подробиці про сю величезну вагу історичну подїю такі:

Коли відпоручники по год. 12. зїбрали ся в салі палати Ст. Джам, Грея ще не було, тому прийняв їх канцлерський урядник. Небагато прибув Греї і висловивши в коротких реченнях радість короля і правительства ізва успішного звороту справи, заявив, що найліпше буде сейчас підписати прелїмінари. Відпоручникам вручено примірники протоколу до підпису і они їх підписали. Після підписання виголосив Греї ще раз коротку промову в французькій мові, на яку, як сеніор відпоручників відповів Скулядіс і подякував королеві і англійському правительству. Осман Нісамі паша промовив в подібний спосіб, почім Данєв замітив, що перед підписом протоколу відпоручники одержали запевненє, що на парискій конференції одержуть рівний голос з іншими державами.

Промова Грея звучала: Висловлюю радість а також вдволенє англійського короля і правительства ізва заключеня мира. Надїю ся — говорив — що панове вислід виїшних своїх змагань прийняли з чувством вдволеня і полєкші, чувство се подїляють рівнож великодержави, котрі оголосили вправді нейтральність, але все бажали собі заклю-

ченя мира в інтересі цілої Европи. Знаємо, що ще не одну справу треба полагодити, закїм прийде до повного порозуміння, але заключенє мира полагоду сих справ улєкшить. Бажаю вам в цілого серця, щоби нині заключений мир принєс вам повне успокоєнє, щоби кожда з представлєних ту держав могла відновити і скріпити свої сили для щастя свого народа і розвитку цілости народного життя.

Бєсїда Данєва, авернена до Грея і інших відпоручників містила стверженє, що денє підписаня мира є історичним денєм для балканських держав; є то конець воєнного стану. Тепер повернуть умовини, які дозволять відновити давні, добрі сусідські відносини, возьме верх мирна ривалїзация, затїснять ся узлі агїдливости балканських держав, зникнуть прикрї спомини. Після способу, яким все те буде докованє, цілий сьвіт буде нас судити. Данєв зазначив заслуги Грея в справі мирових заходів, завважаючи, що успішний вислід треба завдячувати его витривалости. За се висловив бесідник Греви вдячність. Ніколи не забудемо — кінчив — про сердечне прийнятє, яке нам зготовлено в сїм гостинним краю. Користаючи з сеї торжественної нагоди, просить бесідник міністра, щоби висловив глибоку вдячність королеві Англії, котрий відступив відпоручникам історичну палату на переговори, покінчені нині підписанєм мира.

По Данєви говорив коротко Новаківч, який коротко дякував Греви і Англії за прислугу. Відпоручник Поповіч іменем Черногори заявив: „Ми підписали договір, але текст, до якого прийнята нас приневолєно, не вдволяє нас. Англія несе головну вину за те, що нам відібрано Скудру. Уважаємо єї за нашу довжничку і надїємо ся, що уже свого впливу, щоби винагородити нас в урожайних землях при управлїнюваню альбанської границі, а також при узисканю вигідної дороги з Інеку до Подгоріци.

По бесїді Поповіча грецький відпоручник Скулядіс вїдчїтає таку заяву: „Бажанєм мовї держави є, щоби в протоколї унагляднєно, що договори, заключені між обома державами (т. є Грецією і Туреччиною), які з виповїдженєм війни перестали обов'язувати, тепер в піднятєм дипломатичних кроків знов відзискують свою обов'язуючу силу.

Турецький відпоручник відповів, що хоч не має нічого проти порозуміння в сїм напрямі, вижидає інструкцій від свого правительства в сїй справі.

Др. Данєв заявив, що по думці порозуміння між деякими відпоручниками, буде підписаний додатковий протокол з цілюю, щоби підписані мирові прелїмінари сейчас вїйшли в житє.

Відпоручники Весніч, Скудаліс і Поповіч заявляю, що не чули про нічо подібного і не є уповновласнені до підписаня такого додатку.

Греї повідомив відпоручників, що коли хотять дальше вести переговори, то салі палати Ст. Джам стоять гостинно до їх ужитку, почім вїйшов з палати.

Турецкі і болгарскі відпоручники гїдписали додатковий протокол.

Відпоручники зїдуть ся в палаті Ст. Джам в понедїлок або вївторок, щоби підписати протокол вчерашнього засіданя.

Всі відпоручники вїйшли разом серед приязної розмови і з очевидним вдволенєм о год. 1.30 в полудне з палати Ст. Джам. Богато сьвітлівцїв явило ся перед палатою, щоби відсьвітлити відпоручників в сїй історичній хвилі.

„Самоуправа“ стверджує, що підписанє прелїмінарів між союзниками а Туреччиною рївнає ся остаточному заключеню мира.

Конференція амбасадорів.

Конференція амбасадорів зїбрала ся вчера по полудни о 4 год. в палаті Ст. Джам. Взвє в нїй участь також Греї. Конференція трєвала дві години. Темою нарід був альбанський статут. Як в сїй справі, так також що до відмежованя Альбанії і Егейских островів проявив ся оптимістичний настрій, бо в кругах, які доси найбільше рїжнили ся, слїдно прояви до порозуміння. Надїють ся, що конференція до кінця червца покінчатє свої праці. Слїдуюче засіданє у вторник.

Болгарско-сербське непорозумінє.

Болгарський король прийняв вчера на послуханю провідників сторониства, щоби по-

інформуватись про їх думку в справі непорозуміння з Сербією. Всім провідникам опозиційних сторониства заявив, що Болгария безусловно мусять стояти при своїх домаганнях що до Македонії.

Вчера рано здержано на два-три дні особовий і товаровий рух на болгарских залїзницях. Стоїть се, очевидно, в зв'язи з протисербською мобїлізациєю.

Бїлгородска „Правда“ доносить, що Болгария є готова до переговорів з Сербією в справі границі, однак лише під тою умовиною, що передтим буде переведена обстоєнна демобїлізация.

Нині вїдуть ся в Царїброді Гєшов і Пасич.

В обороні правди і чести.

відповіді радї. Двора Ол. Барвінського, д-ра Студинського і д-ра Ос. Маковєя на напасти „Дїла“ п. в. „Наші христ. суспільники“ (рекламовані знов „Дїлом“). Стор. 99. 16-ки. Цїна 50 сот. Набути можна в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10. Сею брошурою повинен покористувати ся кождий, хто дєнебудь стрїне ся в клеветниками на христ. суспільників. Нехай вкаже на се, що „Дїло“ сеї відповіді не спростувало, а мовчки схвало!

Поручаємо всім сатиричну поему ілюстровану д-ра Маковєя

„РЕВУН“

(гл. оповїстки на 4-їй стор.).

НОВИНКИ.

— Калєндар. В недїлю: руско-кат.: Патрікія; римо-кат.: Нікодема. — В понедїлок: руско-кат.: Констанція; римо-кат.: Кьлотильди. — Ві второк: руско-кат.: Василіска; римо-кат.: Квіріана.

— Сьв. Отець, як доносить з Риму, відбув вчера прохїд по ватиканських огородах, відтак прийняв на приватнім послуханю епископа Горваї.

— Про переселєнє до Америки пишуть нам: В Рогатинщині прибирає зарібкове переселєнє до Америки величезні розміри. Є села, з котрих вїїхало по тридцять і сорок господарів, а з молодїжи то майже половина. Ідуть не тільки біднійші, але навіть і богатїші господарі, котрі мають по десять і п'ятнацять моргів доброго поля. Жкажда грошій жєне людей до Америки навіть таких, котрі мають вже більше як по пятьдесят літ. Розуміє ся, що тими американськими грїшми мало хто доробив ся. Звичайно, як скоро в Америці приходять, так ще скорше в старім краю ровходять ся. Кождий такий Американець як лише поверне домів, то кілька місяців в коршмі при горівці відпочиває. А що хоче показати ся, що він пан на цілу губу, то звичайно запрошує собі до товариства всіх знайомих і так п'ятника відбуває ся цілими почамі і днями, а праця тимчасом гине на полі. При такій „кумпанії“ скоро ровходять са гроші, а коли їх не стане, то продає худобу і поле а наконєць дає жидови в застав поле, бере гроші на вексель і їде знов до Америки. Коли потім поверне, то те саме дїє ся. А наконєць коли вже сил в нїм вичерпають ся, коли вже останній креїцдар проміє ся, а поле жиди заберуть, наймає ся в дворі у жидка посесора за наймита. На ту еміграцію повинні наші сьвященники звернути більше уваги і всякими можливими способами поборовати єї, представляючи наслідки, які можуть пізнїйше бути. Та еміграція до нічого доброго не доповодить, бо нищить наших селян не тільки фізично та материяльно, але і морально. Фізично — бо всі силі лишає в Америці, а до старого краю приїздить вже обєзсилений і зовсім вичерпаний; Материяльно — бо ту землю, котрої і так має небогато, тратить до рєшти, бо єму жидівські банки заберуть. Морально — бо звичайно такі емігранти є страшно зіпсує, здеморалїзовані, і стають росадинками пїяньства і розпусту.

Еміграція проявляє ся також в повітї калуським і долинським. Тільки з сих повітів вибирають ся цілими родинами на старий побут до Канади на фарми, покидаючи невдячний край раз на все. — Р. С.

— Комическое... Про принятє старокурсних русофілів у намісника написала „Gazeta lwowska“ точний звіт, який немилу вразив „Галичанина“. О. Костецкий, речник відпоручників московіфіства, похвалив ся перед п. намісником культурним „единством“ з Великоросами, і напад на Українців за їх поведене в соймі і парламенті. Але п. намісник Коритовский дуже чемно, але рішучо не прийняв русофілської оферти і твердо заявив, що на поміч правительства можуть числіти лише ті, що безуслівно стоять на основі держави і католицької Церкви, а з „Народним Домом“ будуть мусіли русофіли розраха-ти ся.

О. Костецкий вислухав се і пішов. Та не уступила жовч злости із грудий підстаркуватого „Галичанина“. „Аки лев устреми ся“ він на „Gazet-y lwowsk-y“, що подала розмову п. намісника з московіфілами. Як то, каже „Галичанин“: о. Костецкий сказав, що ісповідує „національное и культурное единство и этимологическое правописание“ (sic), а хто ісповідує се „историческое правописание“ той дає достаточне „доказательство преданія державѣ и католической Церкви“ і не може... втратити „Народного Дому“.

Любий „Галичанинцю!“ І Мончаловский, і Бендасюк, і Гецев, і Марущак і т. п. також ісповідують „етимологическое правописание“, але, щоб они стояли на основах австрійської державности і католицької Церкви — з того ти сам сьмієш ся! Комическое и ужасное.

— Шпигунська афера. Бувший полковник Редль, про котрого шпигунство ми вчера довели, був 1887. р. капітаном 30. п. у Львові. Потім зі знаменитим успіхом скінчив воєнну школу, а в 1899. р. знайшов ся вже в генеральнім штабі. Будучи на тім становищі через пять літ, вже тоді почав займатися шпигунством. Небавком став підполковником а тамтого року полковником генерального штабу. Редль мав 47 літ і був нежонатий. З трох его братів один є міністеріальним секретарем, другий підполковником, а третій архітектором.

Перше донесенє, що є якийсь шпигун в генеральнім штабі, прийшло з Варшави. Донесенє вказувало, що шпигун знаходить ся в корпусі праскім, або літомерицкім, тому, бо всі розпорядки, видані в сих корпусах підчас останного переселеня, Росія зараз паралажувала! Щоби се вислідити, командант корпусу в Літомерицях видав оден розпорядок на власну руку і на се заряджене не реаговано зі сторони Росії, проте шпигун мусів бути в праскім корпусі. Підозрінє увало відразу на Редля і то з многих причин. Передовсім він провадив гуляще жите. Говорив всім, що має велике майно (походив з бідної урядничої родини) а самоїзд свій віддав на услуги війська, не жадаючи за се ніякої винагороди. У Відні і в Празі удержував Редль зносини з ріжними „артистами“, котрі его грубо коштували. А міг він вести таке жите, бо Росія, здає ся чи не найлучше ві всіх російських шпигунів в Австрії его оплачувала. Минувшю зиму одержав Редль з Росії понад 100 тисяч корон. Найважійші услуги віддав Редль Росії, коли перебував в Перемишлі і підозрівають, що Редль був в Галичині в порозуміню з якоюсь визначною особою, котра ему помагала. Недавно оден офіцар, котри не скомпромітувати ся, утік до Росії. Нема сумніву, що Редля за зраду військових тайн підчас мобілізації були би тепер повісили і з легко зрозумілих зглядів старали ся військові власти подробіці сего скандалу закрити тайною, що однак не вдало ся.

Похорон Редля відбув ся без військових почестей і в демонстраційно скромний спосіб. Домовину зложено на звичайнім воєі і прикрито сукном. Папери, які знайшли в помешканю Редля в запечатаній скрині, перенесено до корпусної команди.

— Нещаслива пригода. З Залозець довозять: Дня 23. с. м. по полудні в турбінювім млині Тадея Цецького в Залізнях прірвала трансмісія робітника Т. Тримбуляка і по кількох о-боротах убила его на місци.

— Вистава „Adria“ у Відні. До недавна уважали всі Дальмацію камінїстим пустарем, місцем голоду і рабів. Нині незвичайно побільшив ся там прогульковий рух, а за ним пішов розвиток домового і господарского промислу. Доказом сего розвитку є висліди віденської вистави. Передовсім вечером представляв ся „Adria“ гарно. Ряди цвѣтучих каштанів провадять до єї брами, котра є вірною відбит-

кою т. зв. Porta terra ferma в Задарі. З далека видно улички і домики, неначе рукою чародія перевезені з над берегів Адриіського моря до Пратеру, чути звуки мандоліни, відгомін музики, накликувани гондолієрів, котрі справно кермують малими гондолями по широкім каналі, котрий є атракцією всеї вистави. Маємо ту величаві фронти давного сойму в Каподістрії, палати ректорів в Рагузі, громадского дому в Силінті, виконані з предцизико і вірністю. Осередком всеї вистави є „Rotunda“, яка заховала ся ще з першої віденської вистави з 1873. р. В Ротунді більшу часть простору займають секція військової маринарки і секція торговельна. Бачимо ту моделі і ориґінали торпедовців а свѣтляни, зняті з природи, відразу пояснюють завдане торпеди і наслідки стрілу. Є ту поміщені величезні гармати, котрі важать по 53 тони, котрих стрільно важить 450 кгр., жукає 140 кгр. пороху, а перебуває сталевий 35-міліметровий панцар на віддалі 8.600 метрів. Цікаві є моделі і перекрої панцирників: „Viribus Unictis“, „Ulan“, „Anasconda“. Все є представлене в найменших подробицях: ланцухи, лянви, гармати, машини. Вистанє сказати, що одна такий модель коштує 23.000 К. Окремі мапи і карти познакомлюють нас з воєнною маринаркою Австро-Угорщини. Не кождому може звісно, що береги Істрії і Дальмації мають чудові памятки римської, а навіть грецької культури. Все на тій виставі є заступлене.

— „Польський Львів“. Після останної переписи з 1910. р. було у Львові 5.395 домів, з того 1.877 належало до жадів. Сі числа вказують, що майже кождий третій дим є в жидівських руках. Процент жидівських домів є більший, чим процент жидівського населеня в місті.

— Смерть під бумом. Доносьть нам: Тамтого тижня при рубанку ліса в Ілемні, долиньского повіту, спадаючий бум убив на місци 22-літнього Івана Білика з Лецівки, того повіту.

— Фотографофон Румера. Нашу недавну звістку про говорячий кінематограф Едіона доповняємо тим, що ще перед Едіоном впав на ту думку німецький фізик Румер, знаний із дослідів над селеном. Він зладив апарат, а проби з ним видали як найкрасні успіхи. Апарат представляє ся ось як: Електричну лукову лампу лучить ся з телефоном. Коли будемо до телефону говорити, то побачимо, що свѣтло лампи улягати буде змінам. Раз свѣтити буде оно яснійше, то знова темнійше. Ось такі зміни свѣтла суть безсумнівим впливом діляна голосових філь на него. Румер старає ся уняти сі зміни свѣтла на фотографічну плиту. В тій цілі спорядив звиток фільмовий, який скоренько обертає ся, та на яким остають „свѣтла і тіні“, себто ріжні тони людського голосу. Маючи сфотографовані голоси ходило о спосіб, в який би перетворити се назад в звуки. Процес сей перевів Румер ось як: Звій желатини, на яким були сфотографовані людські голоси, поставив він перед сильну лампу електричну, в виду чого в міру розвиваня звитка фільмового видавала лампа раз сильнійше, раз слабше свѣтло. Оставало Румерови перенести се на телефон. Сю найпершу задачу розв'язав він завдяки селенови, над яким працював і ось так зміг видикати із звитка фільмового звуки. Винахід Румера мусять змінити ся, улішити ся, тому що на зникну коротенької розмови треба цілих кілометрів желатинових пасків. Над тим він тепер працює.

— Жерти готівкою не звільняють піного від обовязку жаданя купонів У. П. Т. і уживаня товарів з маркою У. П. Т.

— Англіїці не свицють в театрі. В Парижі перед судом стануло двоє обжалованих о заклот прилюдного спокою через безнастанний свист підчас представлєня в театрі. Боровив їх адвокат Ледру, котрий виголосив знамениту промову на тему: „свобода свѣстана“. Розповів, що звичай висвистаня лихих театральних шток єстував в Греції і Римі вже від дуже давних часів. Нині годять ся ще більше его зносити, тому, бо нераз дирекція або автори замовляють собі варочних видців, що оплескують за гроші а ті ще більше заколодять спокій. Вкінці театр не є домом молтва, в котрім лагодить ся пристрасти; драматична штука противно викликує пристрасти, вириває в грудий видця крик обурєня і радості. З тих самих причин може она викликати проваю невдоволеня і легковажнє свистом, що пр. у Франції причинило ся до піднесеня театру, як „zui generis“ остра на-

гла реакція критики. „Дячого в Англії стоїть драматична штука так нязко? — питає судив присяжних дотєпний оборонець і сам собі відповідає: — Тому, бо Англіїці на случай невдоволеня зі штукою лише покашлюють, а забули на сей давний спосіб... висвистаня. Плотарх згадує, що Періклє приказав виплачувати з державної каси гроші тим, що ходили до театру.“ „Чи се мудре розпорядженє великого Атенця, не промовляє за моїми клієнтами?“ Прецїнь се нічо инше не є, як лиш відшкодованє за се, що слухає ся лихих штуки. А філософ Платон звивав, щоби сих, котрі заслужили ся коло штук красних, прикрашувано лавровими вінцями; чи сі два обжаловані не одержать від вас заслужених вінців, коли виступили в обороні штуки? Промова увінчала ся успіхом: обжалованих увільнено.

— Від Адміністрації. З числами в сім тижні шлемо нашим пов. передплатникам чеки почтової шадниці і просимо вирівнати задегости і відновити передплату. На чеках зазначено, поки сягає зашлєна передплата.

Оповідости.

— З перемиської єпархії. Іменовані оо.: Др. Вас. Левичкий, крилошанин капітули, членом супружного суда, Кипр. Ясенцкий з Жовтанець ординарїйским шкільним комісарем для середних шкіль в Жовкві, Богдан Полянський в Яблоніці польської, екзамінатором при кваліфікаційних іспитах кандидатів на учителів народних і виділових шкіль, при учит. семінарії в Коросні, наміст Ів. Мудрого з Бонаривки, Брон. Гоцький з Острова, орд шк. комісарем, Вол. Утриско, жовківський декан, орд. шк. ком., Ів. Прокоп в Добрій ярославским містодеканом, Ів. Карпевич в Лежайску катехитом при гімна. в Лежайску, Вол. Дуркот в Мишові дуклянским містодеканом, Василь Фартух варажским деканом і орд. сервітутиним комісарем, Вол. Чайківський балагородским деканом, Карло Федорович, дрогобичский декан, орд. відпоручником до окр. шк. ради в Дрогобичі, наміст Мик. Івановского, Ів. Петик домашним капеляном єпископа і тимчас. катехитом при виділ. шк. ім. С. Копки в Перемишлі, Вол. Калужняцкий в Павлокомі почетним радником єп. консисторії, Ги. Ших в Бітлі, орд. шк. ком. для височанського деканата, наміст Гр. Мороза в Борніні і Андр. Барисевич з Дороговева орд. шк. коміс. перемисько-загородского деканата. Кривошанські відзнаки одержали оо.: Лев Набак в Нагірцях, Ів. Русняк в Королеві рускій, Мих. Дороцький в Матівії, Теоф. Мусій в Кукивові, Ст. Мациорак, катедральний сповідник, Ом. Мартиневич, катех. укр. гімна. в Перемишлі і Мих. Комарницький, катехит при виділ. школах в Перемишлі. Від конкурсового іспита увільнені оо.: Вол. Гувєвич в Полянчику, Мик. Мелянич в Яловім, Ів. Костек в Новім селі, Ром. Копилянський в Баричі і Вол. Калужняцкий в Борніні. Капониціні інституції на парохії одержали оо.: Ів. Тарасович на Тяглові, Теод. Грушківич на Поріче ґрунт, Йос. Кошель на Білу і Андр. Бенцін на Старій Самбір. Завідателями іменовані оо.: Андр. Пшюр в Бєльці, О. Гошко в Яліні, С. Гарасовский в Балічах; Сотрудниками М. Демчук в Крехові, М. Соболевский в Новій весі, Ів. Пляцко в Бильчі, А. Антоїв в Дубні і Кл. Медицкий в Тартакові. Одержали сотрудицтва оо.: Мир. Ріпецкий в Мостах великих, Евг. Возник в Курилівці і Дан. Котис в Дикові; самостійні сотрудицтва одержали оо.: Ів. Сендзик в Модричі, В. Крєчківский в Гільчій, Мате; Мокривский в Краківці і Гійїницях, Евг. Кушлик в Медичинах, Кипр. Стечишин в Желдці, Лев Наклович в Грушаничах, Мик. Гумовский в Бутинах, др. Теод. Вергун в Світнівці і К. Підляпецкий в Лабовій; о. Ром. Крупа одержав 3-літню відпустку з єпархії для місійних занять в Канаді. Ровписано конкурє на катехита гімназії в Самборі і катехитів народних шкіль в Мостах великих і Куликові.

— З Винників. В неділю дня 8. вервця відбуде ся у Винниках коло Львова посвяченє сокільського прапора і окружний звидг сокільський Початок полевої служби Божої о 10. год. рано. Потім наступить посвяченє прапора, промови і похід. По полудні руханкові вправи і фестин. Вступ 40 сот. На звидг сподіваний є приїзд Соколів з околиці а зі Львова також ширших кругів Русинів. Поїзд до

Винник іде з личаківского двірця о 6:28 рано. Если би зголосило ся відповідне число Львовян, то замовлено би окремиї поїзд о 9. год. рано. Зголошенє до участі в їзді приймає „Сєкіл-Батько“ що вечера від 6—8. год. включно до вітїрка 3. червця. Білєти їзди по 40 сот. (з Личакова) буде продавати зелїзнична каса.

— Виділ тов-а „Руслан“, яке опікує ся убогою а пильною молодіжкою акад. гімна. звертає ся отсим до ширших сердець Ви. Отців духовних і прихильників молодіжк, з горячою просьбою примістити у себе на час ферій бідних а пильних міських учеників які мали би хоча раз в рік нагоду відітхнути здоровим сільским воздухом. Хліба хлопець не переїст, місця не васидить, а відпочавши в рускій родині по міским гаморі, верне в осени в охоту до науки. Хто ласкає, зволить зголосити ся до виділу тов-а „Руслан“ ц. к. академічна гімназія у Львові.

— Надача стипендії. На внесок Ставропиг. Інститута надало намісництво стипендію з фондациі ім. Кароліни Глинецької 240 К річно Осипови Левковичеві, сту. П. р. прав на львівским університеті.

— З зелїзниць. Дня 3. червця о 9. год. відбуде ся в говарових маґазинах стації в Ярославі прилюдна ліцитація невїдобраних товарів, як: коняк, мід, вино, цукорки, цукорія солонина, свѣчки, чорнїло, мило, машина до шитя і т. д., о скілько до того часу їх не викуплять.

Нічні роздумуваня сьв. Августина.

Після Арнольдїя і Гайзера приладив є. І. Плавюк.

Четверта ніч. Реліґія і філософія. (Дальше).

Потім чорна ніч насуває свою темряву на землю, все переминює ся в мєрєва. Найпривадиїші предметь, оповиті і покриті чорною завесою, подають очам лише страшні образи. Порожня, тишина і темрява оповила все, а чоловік в сім безконечнім хаосі, знаходить всюди поживу для своєї боязни, хиткі тіні, фантастичні образи і блудні огні. Хоть би не знати як виставне було жите чоловіка, то без благодатного свѣтла реліґії окружає его темна ніч боязни і непевности! Будучність закрита перед ним непронижливю заслоною. А за нею, — хто знає як далеко — чекають на чергу гірки і сумні події. Все добре, що має чоловік, підлягає впливам сєї певної атмосфери. Кожда хвиля може его знищити, кождий подув вітру може змінити его щастє, яка така буря може погребати его проминаючі скарби, може ограбити, знищити ті божки, котрих почитає. І яка потїха лишає ся ще ему, коли стратить і ту одробину щастя, яке ему лишило ся в его убожєстві? І коли він серед тих филь утопить ся і спаде на дно, куди і на який беріг викине его морска фшля?

Реліґія наводить чоловіка, щоби там глядів сталого прибіжїца, де сумні земські прагоди не мають приступу, що хатчїну заслїпленого чоловіка, який лише на сю землю обмежає своє мешканє, все наповняють сумом. Побожний чоловік збирає через неї тривкі скарби, котрих не можуть заграбити ніякі злодії. Коли загрожє ему буря, він до реліґії прибігає і під єї охороною чує ся безпечним. Коли все стратить, що має вартість на землі, лишає ся ще ему слєза. Жебрак попадає в розпуку, коли згубить послїдний сотик; цар може стратити і таланти без журби: але оден жалєє ся, бо нічо ему не лишило ся, чим міг би заспокоїти голод, а другий має ще інші скарби. Той, що не має реліґії єсть жебраком. Побожний чоловік єсть царем, а его царство не підлягає змінї, на яку варажені земські престолї, бо він не єсть обмежений коротким протягом сего часу. Він оден може сьміяти ся в переїжних земських недостатків, а певним себе і усміхненим лицем може він оден споглядати, як потонає кораблик его земского жатя.

Даремно маємо себе веселими химерами. Хто каже, що нема лиха на землі, котрого тут ковно, той є нужденним чоловіком, він дивачіє. Певно, що ніхто не важив би ся

так говорити, як би слабій зір смертників міг проникнути вго серце. Вступаючи на сей світ, здоровимо денне світло слезами і риданем, всьо одно, чи хто народив ся в курній хатині, чи царській палаті. Се є звук, котрий вкладає всім в уста мудра матір, що ніколи не говорять неправди, се єсть бесіда природи. Бо правда, що ми ту мову знов забуваємо поволі. Нам здає ся, що о скілько чоловік росте, єго слези все зменшають ся. Але задля того єго доля не єсть ще щасливійша. Чоловік прывикає по глумому жартувати в обманчивим блеском облудного добра. А також нерідко найглибші рани є ті, що найменше кєрваллять ся. Солодкою потіхою в терпінях чоловіка єсть часто жаль, коли бачить, що молоді літа проминули, а однак розвіяв ся як мрак, що ще в зараню жита обцював єму пласте в якійсь ще не званій країні. Як путник вийде ся пустиня непроходимою, коли по ній мандрує, так і чоловік бачить на кождім кроці, що предмети терінія мвожать ся, що виривають нагі і стрімкі, недосяжні скелі, сухі і непривітні пустині, терністі стежки, непроходимі боря, глибокі ріки, бездонні пропасти, дикі в зачаню на жите розбішаки. Чоловік звертає ся сюди і туди, але хто єго скріпять, що поможе, хто охоронить? Він видить, що і другі, подібно як він ступають тою самою дорогою, але яку користь має з того? О! Самі люди є по більшій часті причиною своїх страдань. А друге — і они є нещасливі і они ступають терністими дорогами і они відчувають не оден недостаток, кождий є занятий своїм власним нещастем, що єго робить глухим на нужду другого.

Де не збуває на добрій волі, там часто не достає спроможности. Рідко отримує він в своїм нещастю від товаришів мандрівки скупу данину безхосенного співчутя. А кілько то єсть нещастя, що їх не можна обминати, кілько ран, що їх не можна валічити? Лише ти, одна релігія, впливає мені цілющого бальсаму на всі рани. Через тебе можу піднести очи до зьвізд з страшної темряви мого туземского місця, оглядати небо і я переконую ся, що я не сам, що я не без помічи. Бачу Всевишнього, що числить мої кроки, що в ширю дбалостю стереже кождої хвилини мого життя. Для Нєго я призначений, Він вижидает мене на кінці моєї мовольної мандрівки і підчас того кермує для мого добра всіми моїми як веселими так і сумними справами. Він мені все товаришить підчас моєї дороги. Він чує мій голос, збирає мої жалі, споглядає ласкаво на смутон мого серця. Коли убожество припало мені в участі і я угнаю ся під тягаром потреб, тоді багатий скупар згідно споглядає на мене і скоро переходить коло мене. Богач дивить ся гордо на мою драгиву одіж і боїть ся, щоби не збеществ собі через мене своїх благородних очей.

Моє лихоліте відпихає других людей від мене. Лише Всемогучий єсть коло мене і почитає мене іменами приятеля і сина. Він милосердить ся над моєю нуждою, з ширим серцем промовляє до мене, потішає, скріпляє. Побожний зложеній на ложе немочи не є мимо того без вірады, коли тимчасом земля має для него лиш отрую, а природа подає єму до уст лиш полин. Тільки небо подає єму розкіш, а віра веде єго туди, де внаходять ся тепер щасливі люди, що колись якийсь час жили тут в біді. Він видить їх тепер в небесній славі. Віра накажує єму, як то побожний, що терпів на сій нужденній землі, там у вічности збирає вічні пальми і безсмертні лаври, показує єму, як то вивинця, терне, важкі рани і кров тих, що вірно служили своєму Господеви, тепер перемішили ся в знамена побіди. Віра показує єму се красне царство і приговорює до него: Поглянь, се нагорода для того, що тут вірно служить побожности. По свх словах входять до єго скромної оселі надія, кріпость і відвага, осушують слези, лічать єго рани і подають єго душі небесно-солодкий нектар з тих щасливих цвітів, які ніколи не вянуть.

Як розгніваний борвій поконує скелісті гори Атласу і розпускає свою страшну бурю, то она даремно шаліє, бо підчас коли підніжа гір можуть бути нависені дощем і градом, то їх верхки стрімкі поза темними хмарами, споглядають в погідне небо, глузують собі з бурі, так побожний зазнає солодкого спочин-

ку і жме духом у вислих кругах, коли тимчасом уломне тіло терпить від впливів підсоня.

Зьвіривний чоловіче! внутро побожного лишить ся все загадкою для тебе, єго не зможеш проникнути своїм слабим зором; але коли хочеш поглянути на єго рани, о скілько їх твоє земске око може бачити, то поглянь на знаного тобі Ідумейця*), що лежить на стухлій соломі, як покритий многими ранами стогне від болю. Поглянь, як то він ледви подібний до живого чоловіка, лишений сил, дрозучи від горячки, ледви животіє. Ще не минули два місяці, як він жив в гарнім дворі, сотки слуг чекали на єго приказы. З лица прискало здоров'є і сила; ледви зумів счи, слити свої товсті стада овець і худоби. Сотки красних ціль, сотки урожайних винниць платили данину єго багатому столови. Єго окружала громодка дітей, що була для него правдивок розкошию. Тепер всі єго скарби стали добычею ворогів. Доми повалили ся, або стали жертвою страшного огня, двори розсипали ся і всі діти одного дня нагло померли. Вже єму нічого не лишило ся, лиш сумний спомиг первісного щастя і кількох облудних приятелів, що глузували собі з него в єго горю. (Дальше буде).

*) Праведного Йова.

Надіслане.

(За сю рубрику Редакция не відповідає).

Красвий адвокат
Др. Евген Гвоздецкий
отворив канцелярию
у Львові
528(17)
при ул. Красіцких ч. 6.

Др. Мирон Вахнянин
спеціаліст внутрішних недуг
ординує від 1. мая
в Карльсбаді дім „Goldener Löwe“ напротив
Curhaus-y.

Телеграми

з дня 31. мая.

Відень. „Slavische Korr.“ доносить, що правительство призадумало ся поважно над сим, щоби перенести бюджетовий рік з дня 1. січня на 1. липень. Сей вже давно розсмотрюваний плян не потребує ніякої парламентарної ухвали і наступить в простій дорозі.

Льондон. (ТКБ). Бюро Райтера заперечує донесеня російських дневників про подорож англійского короля до Росії.

Петербург. Лікарі поручили російському царевичови морскі купелі і тому виїде царска родина в червці на Крым.

Мадрид. Австрійський посол мав немилу пригуду з візником. Прийшло до суперечки, підчас котрої візник ударив представника Австрії батогом. Австрия зажадала за се відплати.

Софія. (ТКБ). Шеф грецкого генер. штабу, полковник Дусмаріс зїде ся в генералом Івановом, щоби означити нейтральну полосу між війском грецким і болгарским.

Солунь. (ТКБ). Сербский наслідник престолола відбув вчера у Велес перегляд зібраного там війска, котрого сила вносьть 90—100 тисяч.

Відень. В Штокерав арештовано поручника піхоти, сына брата Редля, підозрілого о участь в шпигунствах Редля.

Прага. Ув'язнено тут одну жінку, з якою Редль удержував любовні зносани і через єї посередництво пересилав до Росії всі тайні акти і документи. Імя сеї жінки удержують в тайні, бо власти вняли на слід дальших спільників сеї компанії.

Відень. В залці в аферю Редля арештовано у Відні три особи. — Нияї мають відбутися дальші арештованя.

Солунь. В монастирі Пантелеймона на горі Атос вибухли знова заворушеня. Ігумена зневажено.

Чудові образи кисти арт. маль. п. О. Куриласа.

І. Пречиста Діва — Мати Русского краю.

II. Ісус Христос — небесний Учитель.

Сі чудові образи (одинокі на народних мотивах) вишшли вірно після оригіналів у всіх природних красках.

Ціна за пару оправлених образів:
в рамках дубових з опакowaniem К 20— місячно К 3
" золотих " " 24— " К 4
" магонових " " 28— " К 4
" спеціальних " " 34— " К 5
Висилає за послплатою або на рати: М. Кри-
вецкий. Львів. Ринок ч. 10.
520(X)

Перше і одинокє Руске Товариство Взаїмних Обезпечень на жите і ренти

„КАРПАТІЯ“

Почетний президент: Єго Ексцеленция митрополит Андрей гр. Шептицкий.

„Карпатія“ вбудована на найсоліднійших основах.

„Карпатія“ приймає обезпеченя на жите у всіх найдогіднійших комбінаціях при найкориснійших условіях: на дожитє, посмертні капітали, посаги і ренти.

„Карпатія“ дає обезпеченем всякі користі, які може дати нинішній стан техніки обезпечень на жите і солідне, оглядне дїловодство.

„Карпатія“ основана на взаїмности і має на увазі лиш хосен своїх членів. Чисті зиски вертають ся як членські дивіденди.

„Карпатія“ видає поліси, які по трілітнім тривку стають неоспоримими і невапальними.

Нема жадного иншого руского асекураційного товариства на жите лиш одна, однісінька „КАРПАТІЯ“. Обовязком кождого „дрого Русина є підпирати лиш своє асекураційне товариство і обезпечуватись лиш в „КАРПАТІИ“.

„Карпатія“ передає всюди спосібним і ретельним людям по містах і селах свою агентуру.

Найпевнійшим способом ошадности є обезпеченя жите. Кождий хто хоче забезпечити своїй родній красну будучність, своїм дочкам посаг, або собі удержанє на старість, най обезпечує ся на жите в „КАРПАТІИ“.

Короткий час своєї діяльности „КАРПАТІЯ“ здохнула собі загальну прихильність і довіре навіть в чужинців, та за короткий час своєго істнованя дозискала 1495 внесків на суму обезпеченя 5,124.300 К, з того виставлено 118 поліс на загальну суму обезпеченя 3,595.500 К з річною премією 163.666 К 3а53 с.

Ближші інформації що до обезпечень і агенцій уділяє Філія товариства у Львові, ул. Руска ч. 18 коло „Дністра“. Філія приймає також зголошеня внесків на обезпеченя на жите і ренти. (449)

Асекуруйте своє майко від огню

В „Дністрі“!

Кождий Русин повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страги, бо достаток одиниці то добробит цілого народу.

Кождий Русин повинен асекуровати ся тільки в рускім товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Нема жадного иншого руского товариства асекураційного, тільки один

„ДНІСТЕР“

„ДНІСТЕР“ рахує найдешевші оплати заобезпеченя селяньских буд. нів.

„ДНІСТЕР“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам; на рік 1912 вносьть зворот 10%.

„ДНІСТЕР“ оцінює та виплачує шкоди по огни скоро і ретельно, а до комісії запрошує все двох господарів на оцінітелів.

„ДНІСТЕР“ дає підмоги руским школам і бурсам, де виховують ся селяньскі дітя.

Люди асекуровани в „ДНІСТРИ“ можуть дістати позичку у всіх великих Банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ вносьть з кінцем 1912 року 3,910.293 К.

„ДНІСТЕР“ приймає обезпеченя на жите у всіх догідних комбінаціях (на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти).

В „ДНІСТРИ“ можна обезпечити від крадени з вломом движимости всякого рода, а товариства кредитові готівк, цінні папери і векслі за долевою оплатою премії.

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові, у власнім домі ул. Руска ч. 20.

Брошура:

Йосиф II. чи Ян Казимир?*

(з нагоди з'явитованя мнимої 250-літної річниці естиванія Львівского Університету).

можна набути в Адміністрації „Руслана“ і в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові по 30 сот. за примірник.

КНИЖОЧКА НА ЧАСІ

РЕВУН

сатира Осипа Маковоя з образами Струханчука

коштує в Книгарні Наукового Тов. ім. Шевченка у Львові (Ринок 10) 1 К (з поштовою пересилкою 1 К 20 с.)

Одшюка українська кавархя і реставрація

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

подає:

На I-ше сніданє знамениту білу каву в начиню, або слянках, а також яйці в ріжній приправі, хто що волить.

На II-ге сніданє знамениті зимні чи теплі перекуски при буфеті з м'яса, сира, яриччи риби.

Багатий вибір горівок та лікерів, пільзнер марки ВВ

Здорові і дуже смачні обіди в абонаменті 40 К місячно або з карти.

Всі страви виключно на маслі. Кухня зберігає звірчену чистість і правила гігієни під особистим венастанним доглядом господині.

На десер овочі та всїлякі новалія.

Пообідна кава чорна як ніч, солодка як мід!

Всі місцеві дневники просто з під преси!

На підвечірок знамениті меланжі, чай, чоколяда, до того бабка на молоці і яйцях.

В спеку мороженка ріжних родів.

Інтересна лектура гумористичних та ілюстрованих видань.

Вечера м'яса, муча або яричка.

УКРАЇНСЬКИЙ БОРЦЬ.

Всьо дуже смачно, здорово і чисто приладжене. Шеф кухні правдивий артист в своїм фаху.

Вечером від 9-тої концерт капелі „Скутари“ а в неділі від 4-ої години по полудни.

Хто хоче смачно а здорово зїсти, прочитати свівкі часописи, стрінити ся зі знакомими, побачити ся з приїзжими, по трудах дня відітхнути при мильх звуках музики, заграги в шахи, білярд — а при тим поверти рідний промисл, зволить зайти до каварні „Народної Гостинниці“.

В переконаю, що вдоволю найвибагливійших, запрошую В. П. Земляків навідувати ся.

З високим поважанем

Марія Короликова.

!!! Свій до свого !!!

Перший Український Висилковий Дім Музичних Струментів

ОРКАН

у Львові, ул. Тиха ч. 1.

поручає по найдешевших цінах: скрипки басы, цитри, флети, кларнети, труби, бубни і т. д. та закладає цілі сокільскі, січові, читальняні й шкільні струнні або дуті оркестри на всякий склад.

Цінник даром.

Накладом Piusverein-у появили ся гарно виконані ілюстровані перепіскі листки з малюнками артиста-маляра Асмана, які представляють найбільше займаючі сцени з другої турецької облоги Відня.

Сі листки висилає

Kanzlei des Piusvereines,

Wien, I. Bäckerstrasse 9.

по 1К 60 с за серію (20 листків) разом з поштовою оплатою. Поодинокий листок коштує 10 сот. Замовленя належить висилати на висше з'ялану адресу.

Поручаємо книжку: О. Стефан Білимський, „Матеріалістичний світгляд в кругах шнільної молодости, єго причини і наслідки“.

Ціна 50 сот. (почтова оплата 5 сот.) Набувати можна в книгарні Наук. Тов-а ім. Шевченка у Львові, Ринок 10, або у автора, катехита гімназії в Жовкві.

Чистий дохід на „Ювілейну Захоронку м. о. Маркіяна Шашкевича в Яворові“.